

мине. Съществува вярване, че светената на Йордановден и донесена в къщи вода много помага на малките деца против уроки. *Кугиту малку дети почни много да плачи, значи е урчасано. Кът му напраиш тѣй кръстчи на челцету със светена вода, то спира да плачи, минава му.*

Йордановден и Ивановден при ромите минават като всички именни дни. Най-тържествено ги празнуват хора, които носят имената на светците. Рано сутринта на празника 4-5 човека отиват с музика пред дома на именняка. Правят му серенада. Свирят, пеят, викат, пищят: *дукат ни стани именняка, ни съ устават.* След това го вземат и с песни и свирни го водят на чешмата да го къпят за здраве. В личния празник участва цялата махла. Домашните приготвят богата софра, на която задължително има месо и различни ястия, вино и ракия. През целия ден и до късно вечерта трапезата не се прибира. На нея е добре дошъл всеки, който идва *на честито* – да уважи именника и да му пожелае здраве и късмет.

БАБИНДЕН (21 ЯНУАРИ)

Бабинден е известен и почитан от ромите празник. Името му идва от *баба*, жена, която в миналото е *бабувала*, помагали при раждане. Бабинден се празнува в чест на бабите акушерки, за здраве и живот на децата, за по-нататъшна плодовитост на жените. Наситен е с богата обредност, чиято основна цел е продължаването и умножаването на рода. Известна е пословичната любов на циганите към децата, които за тях са показател за щастлив и смислен живот. *Колкот повече ги имаш, толкоз си по-добре. Е, трудну е, ама хубуту ѝ повечи.* Това до известна степен обяснява уважението на жените към бабите акушерки и деня, който околното християнско население е определило за техен празник. Отбелязват го всички жени, които са раждали, могат още да раждат и особено тези, които имат малки невръстни още деца. В миналото не са били редки случаите, при които българка бабува на родилка ромка или мюсюлманка и обратно, макар и по-рядко. В състава на празничния бабинденски комплекс при ромите се наблюдават два основни момента; обредно поливане в дома на бабата и обща разточителна трапеза.

Подготовката за празника започва от предния ден. *Има, няма, за тоз ден трябва да са намери сичко, както си му ѝ рида.* Всяка жена колкото сили има се подготвя – точи баница, меси питка, коли кокошка. Бабата също се приготвя – чисти, готви, пазари си музикант, *щото какъв ще ѝ той празник без музика.*

Още от ранни зори жените, празнично облечени и окичени с накити и цветя, започват да се събират в дома на бабата. Всяка носи храна и пода-